

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Cob/140/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121421809
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Fulcová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:6121421809.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Fulcovej a členiek senátu JUDr. Blanky Malichovej a Mgr. Mgr. Miriam Plavčákovej, v právnej veci žalobcu: Claims Collection, s.r.o., so sídlom Národná 16A, Žilina, IČO: 51 875 101, zastúpený: 1/ Mgr. Michal Zeman, advokát, so sídlom Medená 18, Bratislava, IČO: 42 137 730, 2/ Mgr. Tomáš Dentico, advokát, so sídlom Medená 18, Bratislava, IČO: 36 075 418, proti žalovanému: VERA GROUP, s.r.o., so sídlom Družstevná 164, Gbely, IČO: 34 143 831, zastúpený: JUDr. Juraj Procházka, advokát, so sídlom Lakšárska Nová Ves 403, Lakšárska Nová Ves, IČO: 37 170 392, o zaplatenie 4.205,92 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 5Cb/14/2021-90 zo dňa 09.08.2022, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Skalica č. k. 5Cb/14/2021-90 zo dňa 09.08.2022 potvrdzuje.

II. Žalovanému súd voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Predmetom konania pred súdom prvej inštancie bol nárok žalobcu na zaplatenie žalovanej istiny s príslušenstvom titulom nezaplatenej ceny diela - opravy vysokozdvížneho vozíka zo zmluvy o dielo. Žalobca mal žalobu odôvodniť tým, že spoločnosť ALGATECH s.r.o., so sídlom Cintorínska 2702/13, Piešťany, IČO: 52 242 269, ktorá zmluvu o dielo so žalovaným uzavrela, postúpila svoju pohľadávku na žalobcu, pričom žalovaný dlžnú pohľadávku neuhradil ani po oznámení postúpenia pohľadávky listom zo dňa 01.04.2021.

3. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že spoločnosť ALGATECH s.r.o. ako predávajúci (ďalej len „predávajúci“ alebo „postupca“) a žalovaný ako kupujúci uzavreli kúpnu zmluvu podľa § 588 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“) dňa 24.02.2020 (v kúpnej zmluve založenej v súdnom spise na č. I. 58-60 je nesprávne uvedený rok 2010), ktorej predmetom bol vysokozdvížny vozík DESTA, DVHM 3522 TXK, výrobné číslo 1-4222 (ďalej len „vysokozdvížny vozík“) s kúpnu cenou 7.833 eur. Kúpna cena mala byť splácaná v zmysle čl. III kúpnej zmluvy v splátkach od 29.02.2020 v sume 1.400 eur a ďalej po 500 eur mesačne do 30.06.2021. Dňom odovzdania predmetu kúpy pri podpise zmluvy v zmysle čl. IV. prešlo na žalovaného nebezpečenstvo škody na predanej veci. Vlastníkom predanej veci sa mal žalovaný stať až dňom zaplatenia celej kúpnej ceny (čl. V. kúpnej zmluvy). Približne tri mesiace po uzavretí kúpnej zmluvy malo dôjsť k vzniku poruchy na vysokozdvížnom vozíku, z dôvodu

ktorej mal žalovaný požadovať od predávajúceho opravu veci v rozsahu uvedenom v dodacom liste č. 1/6/20, založenom v súdnom spise na č. I. 8, 31 (Desta - oprava motora - vyhadzuje olej, nový štartér, nová vodná pumpa, s poznámkou, na dovezenej deste tečie olej alebo voda). Z vyúčtovania zákazky predávajúceho č. 20200166 zo dňa 31.08.2020 (č. I. 9-10) súd zistil rozsah vykonaných prác a zapožičanie náhradného vysokozdvížneho vozíka počas opravy v sume celkom 4.205,92 eur. Za vykonané práce dňa 31.08.2020 predávajúci žalovanému vystavil faktúru č. 200279 (č. I. 7) na sumu 4.205,92 eur s DPH. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že dňa 01.04.2021 predávajúci oznámil žalovanému postúpenie žalovanej pohľadávky na žalobcu z faktúry č. 200279 splatnej dňa 14.09.2020 (č. I. 11-12). Z odovzdávacieho protokolu zo dňa 01.06.2020 k zákazke ZAK2020/0144 (č. I. 77) súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním taktiež zistil, že dňa 01.06.2020 postupca odovzdal zákazníkovi označenému ako REMI - sped. spol. s r.o., so sídlom Potočná 60/50, Gbely, vysokozdvížny vozík DESTA, DVHM 3522 TXK.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 133 ods. 1, § 16, § 266 ods. 1, § 536 ods. 1 a 2, 537 ods. 1 až 3, § 546 ods. 1, § 560 ods. 1 až 4, § 561, § 562 ods. 1 až 3, § 564, § 565, § 436 ods. 1 až 4, § 437 ods. 1 až 5, § 441 ods. 1 až 4, § 272 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OBZ“, alebo „Obchodný zákonník“), § 601 OZ, § 445 OBZ a § 150 ods. 1 a 2, § 151 ods. 1 a 2, § 255 ods. 1 a 2, § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

5. Súd prvej inštancie ustálil, že predmetom konania je nárok žalobcu z titulu postúpenej pohľadávky, pričom žalobca súdu preukázal, že postúpenie pohľadávky postupca žalovanému písomne oznámil. Žalovaný nespochybnil postúpenie pohľadávky, a tým nespochybnil ani aktívnu legitimáciu žalobcu. Žalobca sa v konaní domáhal nároku na zaplatenie sumy 4.205,92 eur s príslušenstvom z dôvodu nezaplatenia prác vykonaných postupcom, ktoré pozostávali prevažne z generálnej opravy motora vysokozdvížneho vozíka, dohodnutých v zmluve o dielo, a ceny za prenájom náhradného vysokozdvížneho vozíka.

6. K otázke vlastníctva vysokozdvížneho vozíka uviedol, že v čase jeho opravy kúpna cena nebola celá uhradená, čo strany sporu nenamietali, a preto by vlastníkom vysokozdvížneho vozíka podľa kúpnej zmluvy mal byť postupca. Z vykonaných dôkazov však vyplynulo, že predávajúci a kupujúci (žalovaný) sa v čase poruchy vysokozdvížneho vozíka a jeho opravy (t. j. 01.06.2020) správali tak, že vlastníkom vysokozdvížneho vozíka je žalovaný, čím fakticky konkludentne zmenili ustanovenie čl. V kúpnej zmluvy a za vlastníka vysokozdvížneho vozíka bol už vtedy považovaný žalovaný. Tieto právne skutočnosti majú vyplývať z vyjadrenia žalovaného uvedeného v odpore proti platobnému rozkazu, kde uviedol, že pri prevzatí vysokozdvížneho vozíka do opravy, bolo so zodpovedným zástupcom predávajúceho dohodnuté, že rozsah a cenu opravy navzájom odsúhlasia po rozobratí motora pred vykonaním opravy (č. I. 28) - s veľkou pravdepodobnosťou kvôli cene opravy. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poznamenal, že ak by žalovaný považoval za vlastníka vysokozdvížneho vozíka predávajúceho, bol by mu len oznámil, že vysokozdvížny vozík vo vlastníctve predávajúceho je pokazený s tým, aby predávajúci zabezpečil jeho opravu na vlastné náklady, nakoľko z ich komunikácie nevyplýva, že by poruchu čo i len z nedbanlivosti spôsobil žalovaný. Žalovaný by sa taktiež nesnažil s predávajúcim dohodnúť na rozsahu a cene opravy a opravu by ani neobjednával (č. I. 8). Na druhej strane by predávajúci vysokozdvížny vozík neopravoval pre žalovaného na základe jeho objednávky (č. I. 8), ale by na vlastné náklady opravoval svoj vlastný vysokozdvížny vozík tak, aby bol po oprave používania schopný zo strany žalovaného.

7. Na základe uvedeného súd prvej inštancie konštatoval, že vysokozdvížny vozík bol v čase opravy dňa 01.06.2020 vo vlastníctve žalovaného, ktorý u predávajúceho objednal jeho opravu. Táto skutočnosť vyplýva aj z toho, že pokiaľ zmluvné strany uzatvorili kúpnu zmluvu podľa Občianskeho zákonníka (čo je v kúpnej zmluve uvedené), potom ustanovenie § 601 Občianskeho zákonníka nemožno použiť na obchodnú kúpnu zmluvu, nakoľko Obchodný zákonník má samostatnú úpravu výhrady vlastníctva v § 445 Obchodného zákonníka. Predávajúci a žalovaný sú podnikateľské subjekty, a preto mohli uzatvoriť v kúpnej zmluve dohodu o neskoršom nadobudnutí vlastníctva len v zmysle Obchodného zákonníka, a to § 445 OBZ. Preto podľa názoru súdu pokiaľ strany danej kúpnej zmluvy neuzatvorili písomnú kúpnu zmluvu v zmysle Obchodného zákonníka, čl. V kúpnej zmluvy o prechode vlastníctva dňom zaplatenia celej kúpnej ceny (podľa § 601 OZ) je neplatný v zmysle § 39 OZ (odporuje zákonu) a žalovaný sa stal vlastníkom vysokozdvížneho vozíka uzatvorením kúpnej zmluvy.

8. Pokiaľ ide o opravu vysokozdvížneho vozíka - t. j. samotnej zmluvy o dielo, žalobca tvrdil, že žalovaný si u predávajúceho objednal generálnu opravu motora, skutočnosť, ktorú uvádzal aj svedok - pracovník postupca D. L., ktorý uviedol, že generálnu opravu ústne u neho objednal pán U. (ďalej aj „zamestnanec žalovaného“), a tiež mu dal objednávku na práce, ktoré sa majú robiť. Vysokozdvížny vozík na opravu

boli zobrať z Gbelov z areálu píly alebo družstva, vozidlo bral vodič Q. Č.. Vodič mu objednávku na opravu vysokozdvížneho vozíka doviezol vtedy, keď bol zobrať uvedený vysokozdvížny vozík (č. I. 72). Svedok nezrejmil, prečo opravu nevykonali podľa uvedenej písomnej objednávky, ale urobili generálnu opravu motora.

9. Žalovaný túto skutočnosť popiera, čo preukazoval výpoveďou svedka U., ktorý vo svojej výpovedi poprel, že by u postupcu objednával generálnu opravu motora vysokozdvížneho vozíka. Zároveň uviedol, že vypísal pre postupcu písomnosť - dodací list (č. I. 8), kde uviedol rozsah opravy - oprava motora - vyhadzuje olej.

10. Vtedajší zamestnanec žalovaného, pritom podľa úvahy súdu mohol uzatvoriť zmluvu o dielo na generálnu opravu vysokozdvížneho vozíka, nakoľko v tom čase vykonával fakticky funkciu vedúceho prevádzky - píla, kde bol aj vysokozdvížny vozík používaný a v zmysle § 16 Obchodného zákonníka, podnikateľa zaväzuje aj konanie inej osoby v jeho prevádzkarni, ak nemohla tretia osoba vedieť, že konajúca osoba na to nie je oprávnená.

11. Z písomného dôkazu - dodacieho listu č. 1/6/20 s pečiatkou žalovaného (č. I. 8, 31) vyplýva, že dňa 01.06.2020 žalovaný na tejto listine uviedol rozsah požadovanej opravy vysokozdvížneho vozíka Desta - oprava motora - vyhadzuje olej (nový štartér, nová vodná pumpa). Poznámka - Na dovezenej deste tečie olej alebo voda. Z tohto dôkazu podľa názoru súdu prvej inštancie nevyplýva, že by žalovaný u postupcu objednával generálnu opravu motora vysokozdvížneho vozíka. Svedok Š. U. - vtedajší vedúci prevádzky píly u žalovaného vo svojej výpovedi uviedol, že oznamoval len závalu vysokozdvížneho vozíka a túto aj uviedol v písomnej objednávke. Vo svojej výpovedi však nespomenul, že žalovaný žiadal generálnu opravu motora (č. I. 84).

12. Súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia, že žalovaný objednal u postupcu generálnu opravu vysokozdvížneho vozíka, teda že žalovaný zmenil rozsah požadovanej opravy (oprava motora - vyhadzuje olej) na rozsah - generálnu opravu motora, preto žalobca nepreukázal rozsah zmluvy o dielo, na ktorom sa postupca dohodol so žalovaným. Tento záver je dôvodný aj na základe nelogickej skutočnosti, prečo by žalovaný objednával generálnu opravu motora vysokozdvížneho vozíka už po štyroch mesiacoch od jeho zakúpenia.

13. V tejto súvislosti súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca žiadnym dôkazom v konaní nepreukázal ani dohodu ohľadne ceny diela - opravy motora vysokozdvížneho vozíka. Žalobca tvrdil, že cenu dohodol ústne zamestnanec postupcu - D. L.D. s pánom U., o čom vypovedal svedok L. (ústne dohodol cenu opravy - č. I. 73). Tento svedok si však vo výpovedi odporuje, keď uviedol, že cenu opravy dohodol ústne s pánom U. (č. I. 73), keď mu pán U. povedal, že vozík potrebujú opraviť a nežiadal ani cenovú ponuku. ... Zrejme potom ako vozík prišiel k nim na opravu, asi už s nikým nekomunikoval, už si to nepamätá. Žalovaný poprel dohodu s postupcom ohľadne ceny opravy, čo vyplýva z výpovede štatutárneho zástupcu žalovaného U., ktorý uviedol že ho vedúci prevádzky neinformoval ohľadne cenovej ponuky za opravu vysokozdvížneho vozíka a z ich strany nedošlo k žiadnemu odsúhlaseniu a ani k objednávke (č. I. 55 - 2. strana), čo taktiež vyplýva z výpovede svedka U. (vtedy vedúci prevádzky žalovaného), ktorý uviedol, že postupcovi oznámil poruchu vysokozdvížneho vozíka, o cene opravy sa však vôbec nerozprávali (č. I. 84). Dohodnutie ceny opravy vysokozdvížneho vozíka nevyplýva ani zo žiadnej písomnej komunikácie medzi postupcom a žalovaným. Súd prvej inštancie mal za to, že pokiaľ žalobca dôkazmi nepreukázal rozsah dohodnutej opravy vysokozdvížneho vozíka (generálna oprava motora, alebo oprava unikania oleja z jedného valca motora, dymenie), nemohol potom preukázať ani dohodu ohľadne jej ceny. Na základe uvedeného súd prvej inštancie usúdil, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ani ohľadne ceny opravy vysokozdvížneho vozíka (ceny zmluvy o dielo).

14. Medzi stranami sporu nebola sporná skutočnosť, že postupca vykonal práce na odstránenie vzniknutej poruchy na vysokozdvížnom vozíku a poruchu odstránil. Vo vzťahu k nároku žalobcu na odmenu za vykonané práce súd prvej inštancie uviedol, že ak neexistuje dohoda o rozsahu a cene týchto prác, v zmysle § 546 ods. 1 OBZ je žalovaný povinný zaplatiť cenu, ktorá sa obvykle platí za porovnateľné dielo (dôvodne vykonané práce) na odstránenie poruchy vysokozdvížneho vozíka v čase uzavretia zmluvy za obdobných obchodných podmienok. Dôkazné bremeno ohľadne preukázania ceny diela na odstránenie poruchy vysokozdvížneho vozíka v čase uzavretia zmluvy za obdobných obchodných podmienok (v zmysle § 546 ods. 1 OBZ) nesie žalobca. V tejto súvislosti súd prvej inštancie podotkol, že nedokáže stanoviť resp. vypočítať takúto cenu diela a rozsah nevyhnutných prác potrebných na opravu vysokozdvížneho vozíka vzhľadom k tomu, že na takéto stanovenie ceny diela sú potrebné vysoko odborné technické znalosti v odbore strojárstva a mechaniky s prípadným zameraním na opravy vysokozdvížnych vozíkov a cenu náhradných dielov. Takéto vzdelanie a vedomosti môže mať napr. znalec s vysokoškolským vzdelaním v odbore strojárstvo, nie však sudca s právnickým vzdelaním.

15. Žalobca súdu nenavrhol vykonanie dôkazu znaleckým posudkom resp. odborným stanoviskom na stanovenie ceny diela na odstránenie poruchy vysokozdvížneho vozíka v čase uzavretia zmluvy za obdobných obchodných podmienok v zmysle § 546 ods. 1 OBZ. Súd prvej inštancie preto nemohol takéto znalecké dokazovanie vykonať. Žalobca súdu nepredložil v tomto smere ani súkromný znalecký posudok resp. ani odborné stanovisko subjektu s potrebnými znalosťami. Žalobca preto dôkazom nepreukázal ani cenu diela v zmysle § 546 ods. 1 OBZ a neunesol dôkazné bremeno. Z uvedeného dôvodu súd v tejto časti žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú.

16. Na doplnenie súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ by bola správna úvaha, že v čase opravy vysokozdvížneho vozíka žalovaný nebol jeho vlastníkom (z dôvodu neuhradenia celej kúpnej ceny), žalobca by mal nárok na náhradu škody, ktorá vznikla postupcovi tým, že musel opraviť poruchu na vysokozdvížnom vozíku, ktorý užíval žalovaný, a ktorú hoci len z nebanlivosti spôsobil žalovaný. Dôkazné bremeno ohľadne preukázania ceny opravy vysokozdvížneho vozíka však nesie žalobca, a ten súdu dôkazom nepreukázal ani prípadnú výšku náhrady škody, a preto dôkazné bremeno neunesol. Aj z uvedeného dôvodu by súd v tejto časti žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú.

17. Vo vzťahu k nároku žalobcu na zaplatenie ceny za poskytnutie náhradného vysokozdvížneho vozíka na užívanie počas opravy súd vyhodnotil, že užívanie tohto náhradného vysokozdvížneho vozíka nebolo stranami sporu spochybnené. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že náhradný vozík bol žalovanému zapožičaný dňa 01.06.2020 celkom na obdobie 27 dní. Vo vyúčtovaní zákazky postupca uviedol dátum dodania služby 31.08.2020, s čím sa žalovaný nestotožnil.

18. Žalobca podľa názoru súdu žiadnym dôkazom v konaní nepreukázal dohodu ohľadne zapožičania vysokozdvížneho vozíka žalovanému. Bolo výlučne povinnosťou žalobcu preukázať, že postupca sa so žalovaným dohodol na prenájme náhradného vysokozdvížneho vozíka počas opravy pokazeného vysokozdvížneho vozíka a na cenu za používanie tohto vysokozdvížneho vozíka počas 27 dní. Dohoda môže byť uzatvorená vtedy, ak žalovaný zapožičanie vysokozdvížneho vozíka u postupcu objedná, postupca mu oznámi cenu za zapožičanie a akceptuje objednávku zapožičania, a žalovaný akceptuje cenu zapožičania. Pracovník postupcu D. L. uviedol, že sa ústne dohodol s pracovníkom žalovaného U., kedy im privezú vysokozdvížny vozík na požičanie a kedy zároveň zoberú pokazený vysokozdvížny vozík do opravy. Cenu za prenájom vysokozdvížneho vozíka taktiež dohodli, bližšie podrobnosti k tomu nevedel uviesť. Konateľ žalovaného U. poprel skutočnosť, že sa jednalo o zapožičanie vysokozdvížneho vozíka, podľa neho to bolo na základe iniciatívy postupcu, keď si boli vedomí toho, že vysokozdvížny vozík ktorý im predali, nebol v poriadku. Pracovník U. uviedol, že pán L. (zamestnanec postupcu) mu niečo hovoril ohľadne ceny za prenájom náhradného vozíka, avšak on k tomu bližšie nič nevie, nakoľko pánovi L. hovoril, že s ním nemôže sumu dohovárať, že toto musí dohodnúť s pánom U.. Týmto poprel dohodu ohľadne ceny prenájomu, poprel že by cena bola odsúhlasená žalovaným. Dohodnutie toho, že sa jedná o zapožičanie náhradného vysokozdvížneho vozíka a ceny za zapožičanie - nájom, nevyplýva ani zo žiadnej písomnej komunikácie medzi postupcom a žalovaným. Nevyplýva ani z jediného písomného dôkazu - dodacieho listu č. 1/6/20 (č. l. 8), kde žalovaný neuvádza objednanie náhradného vysokozdvížneho vozíka a neodsúhlasuje ani cenu za zapožičanie. Na základe uvedeného súd zastal názor, že žalobca neunesol dôkazné ani ohľadne ceny zapožičania vysokozdvížneho vozíka. Žalobca nepredložil súdu ani cenovú ponuku za zapožičanie a ani cenník postupcu, v ktorom by bola stanovená bežná cena takejto služby.

19. Vzhľadom k vyššie uvedenému súd prvej inštancie dospel k záveru, že pokiaľ nebola preukázaná dohoda ohľadne zapožičania - prenájomu vysokozdvížneho vozíka, a žalovaný by bezplatne využíval vysokozdvížny vozík bez toho, aby s tým postupca súhlasil, mohlo by sa v takom prípade jednáť v uvedenej časti žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného na základe získania plnenia bez právneho dôvodu (§ 451 ods. 2 OZ). Žalobca by ale musel preukázať, v akej výške - sume získal žalovaný bezdôvodné obohatenie. Výška tohto bezdôvodného obohatenia by mohla vyplývať z cenníka postupcu za prenájomom vysokozdvížneho vozíka, alebo z obvyklej ceny za prenájom vysokozdvížneho vozíka v čase využívania vysokozdvížneho vozíka. Žalobca však súdu nepreukázal ani cenu prípadného bezdôvodného obohatenia, a preto neunesol dôkazné bremeno. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobu zamietol.

20. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý bol v konaní plne úspešný, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

21. Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas v celom rozsahu odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalovaného zaviazal na zaplatenie žalovanej pohľadávky v zmysle žalobného petitu. Žalobca si zároveň uplatnil náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v plnom rozsahu.

22. Žalobca nesúhlasil so záverom súdu, že v konaní nebolo preukázané uzavretie dohody o cene za vykonanie opravy a dohody o nájme náhradného vysokozdvížneho vozíka. Mal za to, že postupca a žalovaný platne uzavreli ústnu zmluvu o dielo, na základe ktorej postupca vykonal pre žalovaného odplatnú opravu vysokozdvížneho vozíka. Rovnako malo dôjsť k uzavretiu nájomnej zmluvy medzi postupcom a žalovaným, na základe ktorej postupca prenajal a žalovanému odovzdal náhradný vysokozdvížny vozík do dočasného užívania.

23. Žalobca zotrval na tvrdení, že pri uzatváraní ústnej zmluvy o dielo za žalovaného konal Š. U. ako vedúci zamestnanec prevádzky žalovaného v Gbeloch. Táto skutočnosť má vyplývať z vyjadrenia konateľa žalovaného na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 15.02.2022, ako aj z vyjadrenia zamestnanca žalovaného Š. U.. Žalovaný mal vozík využívať priamo na predmetnej prevádzke, z ktorej bola uskutočnená objednávka jeho opravy a nájmu náhradného vozíka.

24. V tejto súvislosti žalobca poznamenal, že oprávnenie tohto zamestnanca konať za žalovaného v zmluvných vzťahoch vyplýva priamo z § 15 OBZ. Nakoľko vozík bol používaný pri prevádzke píly, zamestnanec žalovaného, ako osoba poverená riadením píly s postavením vedúceho prevádzky, mal oprávnenie uskutočniť úkony smerujúce k zabezpečeniu opravy vozíka a dojednaniu dočasnej náhrady. Žalobca sa nestotožnil s aplikáciou § 16 OBZ, ktorá by podľa neho bola namieste len ak by neexistovalo oprávnenie podľa § 15 OBZ.

25. Otázkou vlastníctva dotknutého vozíka žalobca nepovažuje za právne významnú s poukazom na § 455 OBZ o prechode nebezpečenstva škody na tovare na kupujúceho za podmienok tam uvedených. Vo vzťahu k tomuto ustanoveniu žalobca uviedol, že nebezpečenstvo škody na tovare prešlo na kupujúceho dňom prevzatia veci (t. j. dňa 24.02.2020). Medzi postupcom a žalovaným navyše nebola dohodnutá žiadna záruka za akosť, a preto postupca nezodpovedal za vady predmetu kúpy, ktoré predmet kúpy nemal v čase jeho odovzdania. Ak by teda žalovaný aj nebol vlastníkom predmetu kúpy, zodpovedal by za poškodenie predmetu kúpy a musel by zabezpečiť jeho opravu.

26. Žalobca nepovažuje za správne ani závery súdu o absencii dohody o cene za vykonanie opravy vysokozdvížneho vozíka. Žalobca v odvolaní spochybnil dôveryhodnosť výpovede zamestnanca žalovaného, ktorého pôvodne ako svedka navrhol vypočuť žalobca, no žalovaný žalobcovi odmietol poskytnúť bližšie údaje o zamestnancovi potrebné na to, aby súd mohol svedka na pojednávanie predvolať. Následne mal žalovaný navrhnúť výsluch svedka sám, čo naznačuje, že medzi žalovaným a jeho zamestnancom došlo k dohode o tom, ako bude v konaní vypovedať. Nedôveryhodnosť svedka má preukazovať aj spôsob jeho výpovede (napr. o dohodnutí ceny nájmu za náhradný vozík). Konateľ žalovaného mal na pojednávaní uviesť, že s konateľom postupcu prvýkrát komunikoval dňa 03.09.2020, kedy mu žalovaný povedal, že nevie za čo mu postupca posielala faktúru. Na pravde sa nezakladá ani tvrdenie svedka (zamestnanca žalovaného), že s postupcom sa nerozprával o cene opravy. Podľa názoru žalovaného z výpovede svedka jednoznačne vyplýva, že žalovaný (vrátane jeho zamestnanca) očakával od postupcu zaslanie faktúry po vykonaní opravy. Uvedené má vyvrátiť predchádzajúce tvrdenia žalovaného o tom, že oprava bola vykonaná bezodplatne v rámci záruky (pričom žiadna záruka ani neexistovala). Je teda zrejmé, že konateľ žalovaného očakával faktúru za opravu, avšak po jej doručení sa mal tváriť, že nevie, o čo má ísť. Navyše, žalovaný túto faktúru vrátil až koncom decembra, t. j. po niekoľkých mesiacoch. Je zjavné, že išlo o účelovú obranu žalovaného, aby nemusel platiť za vykonanú opravu.

27. Rovnako žalobca považuje za nedôveryhodné vyjadrenie svedka, ktorý mal svojej výpovedi uviesť, že sa domnieval, že ide o záručnú opravu. V tejto súvislosti žalobca poukázal na to, že z objednávky žalovaného uskutočnenej jeho zamestnancom nijako nevyplýva, že ide o uplatnenie zodpovednosti za vady a poznamenal, že na vozík sa záruka za akosť ani nevzťahovala, keďže išlo o obchodno-závazkový vzťah, pri ktorom je nevyhnutné osobitne dohodnúť záruku za akosť, ak sa má aplikovať. Pokiaľ by išlo o reklamáciu, uvedená žiadosť žalovaného by určite obsahovala pojem „reklamácia“, „reklamovať“, resp. obdobné slovné spojenie. Zo samotného odporu žalovaného jednoznačne vyplýva, že žalovaný si bol vedomý, že išlo o odplatnú opravu. Tým, že opravu za žalovaného dojednával len jeho zamestnanec, tieto informácie musel mať konateľ žalovaného priamo od svojho zamestnanca.

28. Navyše, ak žalovaný, ktorý rozporuje cenu o oprave, v odpore uvádzal, že cena opravy má byť ešte len vzájomne odsúhlasená (po rozobratí motora), javí sa nanajvýš zvláštne, že žalovaný opravený vozík prezval a vykonanie opravy bez údajnej ceny o oprave vôbec nespochybňoval až do momentu vrátenia faktúry dňa 30.12.2020.

29. Z uvedených dôvodov žalobca zastal názor, že súd nesprávne vyhodnotil svedeckú výpoveď konateľa postupcu ako odporujúcu si, keď uviedol, že so zamestnancom žalovaného sa ústne dohodol na cene opravy a následne nežiadal ani cenovú ponuku. Žalobca tu považuje za potrebné uviesť, že konateľ postupcu uvedené skutočnosti v podstate uviedol v rámci jednej vety a dané vyjadrenie je potrebné

vykladať v celkovom kontexte. Bežne, keď niekto uvedie, že nežiada písomnú ponuku, znamená to, že nežiada písomnú cenovú ponuku. Je teda zrejme, že keď si niekto od prevádzky opravovne (postupcu) objednáva opravu, akceptuje tým cenník tejto opravovne. Keď teda konateľ postupcu uviedol, že sa ústne dohodli ohľadne ceny opravy, je zrejme, že mal na mysli dohodu o tom, že sa oprava uskutoční podľa cenníka postupcu. Z výpovede konateľa postupcu vyplýva, že vyúčtovanie, na podklade ktorého bola vypracovaná faktúra, predmetom ktorej sú žalované pohľadávky, zodpovedá rozsahu vykonanej opravy aj cenovej dohode. Z výpovede konateľa postupcu je tiež zrejme, že žalovaný si objednal práce v rozsahu, v akom to bolo uvedené vo vyúčtovaní.

30. Žalobca nesúhlasil ani s úvahami súdu o tom, že žalovaný pravdepodobne nemal žiadny dôvod na objednanie generálnej opravy motora po štyroch mesiacoch od zakúpenia vozíka. Zo svedeckej výpovede konateľa postupcu je zrejme, že vozík bol v čase uzavretia kúpnej zmluvy už používaný. Konateľ postupcu vo svojej výpovedi uviedol, že sa síce jednalo o starší vozík, ale plne použiteľný. Vzhľadom k tomu, že vozík bol používaný v prevádzke píly, ktorá sa vo všeobecnosti vyznačuje značnou prašnosťou, nie je vylúčené, aby žalovaný požadoval generálnu opravu vozíka, ktorý bol už starší a zároveň používaný v prašnom prostredí.

31. K úvahe súdu o práve žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, resp. škody, ktorého výška však nebola preukázaná, žalobca uviedol, že faktúra postupcu bola bežná cenníková cena, t. j. tieto ceny preukazujú výšku bezdôvodného obohatenia. Uvedené rovnako platí aj vo vzťahu k cene užívania náhradného vozíka, avšak s tým, že v skutočnosti bola uplatnená cena postupcu nižšia ako bežná cena, nakoľko v prípade nájmu náhradného vozíka, postupca poskytol žalovanému 50% zľavu.

32. Žalobca sa nestotožnil s právnym posúdením súdu, že v konaní nebolo preukázané uzavretie dohody o výške nájomného za poskytnutie náhradného vozíka. Z výsluchu konateľa postupcu vyplýva, že postupca prenajal náhradný vozík žalovanému za odplatu. Sám zamestnanec žalovaného vo svojej výpovedi uviedol, že s konateľom postupcu komunikoval ohľadne ceny za prenájom náhradného vozíka. Je nepochybné, že zamestnanec žalovaného po oznámení tejto ceny daný náhradný vozík prevzal, čo aj potvrdil. Záverom žalobca poukázal na to, že v súdnom spise na č. l. 77 je založený odovzdávajúci protokol zo dňa 01.06.2020, ktorým postupca odovzdal náhradný vozík žalovanému. Na odovzdávajúcom protokole je omylom uvedený nesprávny subjekt ako odberateľ (správne malo ísť o žalovaného, nie Remi Sped, s.r.o.). Zamestnanec žalovaného však uviedol, že išlo o doklad, ktorým sa žalovanému odovzdával vozík (len s chybou v odberateľovi), pričom pre túto chybu najskôr za žalovaného odmietol daný protokol prevziať, no po oprave ho podpísal. Uvedený doklad má preukazovať skutočnosť, že postupca dával náhradný vozík žalovanému do dočasného užívania za odplatu, pričom táto odplata je tam uvedená sumou 80,- Eur/deň, 40,- Eur/deň po dohodnutej zľave. Takýto nájom bol žalovanému aj riadne vyfakturovaný. Vzhľadom na uvedené teda nemôžu byť žiadne pochybnosti, že v čase uzatvorenia nájomnej zmluvy na náhradný vozík, postupca oznámil cenu nájmu žalovanému a žalovaný takýto náhradný vozík za oznámených podmienok akceptoval.

33. Žalovaný sa k riadne doručenému odvolaniu žalobcu nevyjadril.

34. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote, prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu a preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a 380 CSP) zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

35. Odvolací súd po dôslednom preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania žalobcu a celého spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec správne posúdil a na základe vykonaných dôkazov vyvodil správne právne závery a svoje rozhodnutie aj dostatočne presvedčivo odôvodnil. Odvolací súd preto konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, na ktorého odôvodnenie ďalej v celom rozsahu odkazuje a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k podstatným tvrdeniam žalobcu uvedeným v odvolaní uvádza nasledovné.

36. Úvodom odvolací súd považuje za nutné poznamenať, že žalobca v súlade s § 363 CSP v odvolaní neuviedol z akých dôvodov považuje rozsudok súdu prvej inštancie za nesprávny. Po oboznámení sa s jeho obsahom odvolací súd preto usúdil, že námietky žalobcu obsiahnuté v odvolaní je možné subsumovať pod odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, a to síce, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

37. Podľa § 536 ods. 1 OBZ, zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávateľ sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie.

38. Podľa § 536 ods. 2 OBZ, dielom sa rozumie zhotovenie určitej veci, pokiaľ nespadá pod kúpnu zmluvu, montáž určitej veci, jej údržba, vykonanie dohodnutej opravy alebo úpravy určitej veci alebo

hmotne zachytený výsledok inej činnosti. Dielom sa rozumie vždy zhotovenie, montáž, údržba, oprava alebo úprava stavby alebo jej časti.

39. Podľa § 546 ods. 1 OBZ, objednávateľ je povinný zhotoviteľovi zaplatiť cenu dohodnutú v zmluve alebo určenú spôsobom určeným v zmluve. Ak nie je cena takto dohodnutá alebo určiteľná a zmluva je napriek tomu platná (§ 536 ods. 3), je objednávateľ povinný zaplatiť cenu, ktorá sa obvykle platí za porovnateľné dielo v čase uzavretia zmluvy za obdobných obchodných podmienok.

40. Podľa § 266 ods. 1 OBZ, prejav vôle sa vykladá podľa úmyslu konajúcej osoby, ak tento úmysel bol strane, ktorej je prejav vôle určený, známy alebo jej musel byť známy.

41. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym posúdením súdu prvej inštancie, že vlastníkom veci bol v čase opravy žalovaný, a že dojednanie výhrady nadobudnutia vlastníckeho práva podľa ustanovení Občianskeho zákonníka je absolútne neplatné, nakoľko zmluvné strany kúpnej zmluvy (postupca a žalovaný), ktorej predmetom bol neskôr opravovaný vysokozdvížný vozík, sú podnikateľské subjekty, a tie mohli dojednať výhradu o neskoršom nadobudnutí vlastníckeho práva v kúpnej zmluve len v zmysle § 445 OBZ.

42. Odvolací súd konštatuje, že pre platnosť zmluvy o dielo uzatvorenej podľa Obchodného zákonníka sa nevyžaduje písomná forma. Tento typ zmluvy môžu účastníci záväzkového vzťahu dojednať aj ústne, súd ale pre rozhodnutie o nároku vyplývajúceho zo zmluvy musí mať náležite zistený obsah takejto ústnej dohody a identifikované strany, ktoré ju uzatvorili.

43. K námietkam žalobcu o platnom uzavretí ústnej zmluvy o dielo odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie uvádza, že žalobca v konaní nepreukázal konsenzus zmluvných strán na určení rozsahu požadovanej opravy veci a ceny za jej vykonanie. Žalobca neunesol dôkazné bremeno týkajúce sa tvrdenia, že zo strany žalovaného došlo k zmene objednávky z pôvodne požadovanej opravy motora - „vyhadzuje olej“ na generálnu opravu motora, ktorú žalobca vykonal. Rovnako žalobca súdu nepreukázal dohodu o cene za opravu vysokozdvížného vozíka. Z listiny na č. l. 8 a 31 vyplýva, že žalovaný v dodacom liste žiadal o opravu motora, nového štartéra a novej vodnej pumpy. Žalovaný v odpore uviedol, že rozsah opravy a cena opravy mala byť s postupcom záväzne dojednaná až po rozobratí motora pred vykonaním opravy. Postupca však žalovaného nekontaktoval a žiadnym spôsobom nešpecifikoval potrebný rozsah opravy a jej predbežnú cenu. V podobnom duchu sa žalovaný vyjadril aj na pojednávaní dňa 15.02.2022, keď vo svojej výpovedi okrem iného uviedol, že mu zo strany postupcu nebol oznámený rozsah prác plánovanej opravy a ani predložená cenová ponuka. S ohľadom na ústnu formu zmluvy sa žalobcovi tieto skutkové tvrdenia v rámci vykonaného dokazovania nepodarilo vyvrátiť. Žalobca už vo vyjadrení k odporu tvrdil, že cena opravy a jej rozsah bola odsúhlasená žalovaným pri uzatváraní zmluvy o dielo. Táto skutočnosť však z vykonaného dokazovania nevyplýva a žalobca ju relevantným spôsobom nepreukázal.

44. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že podľa § 536 OBZ v spojení s § 263 ods. 2 OBZ sa pre platné uzavretie zmluvy o dielo vyžaduje dohoda zmluvných strán o podstatných obsahových náležitostiach tejto zmluvy, a to určení zmluvných strán, určení diela, t. j. vymedzení predmetu zmluvy a určení ceny za zhotovenie diela alebo spôsobu jej určenia. Cena diela nemusí byť dojednaná len za predpokladu, že zmluva preukázateľne obsahuje prejav vôle účastníkov zmluvného vzťahu uzatvoriť zmluvu o dielo aj bez dohody o cene alebo jej spôsobe určenia. Základom určenia ceny v takomto prípade je obvykosť ceny za porovnateľné dielo za obdobných obchodných podmienok v čase uzavretia zmluvy podľa § 546 ods. 1 OBZ. Vychádzajúc zo všeobecného ustanovenia § 35 ods. 1 OBZ, prejav strán obchodnoprávnej zmluvy o dielo o tom, že chcú uzavrieť zmluvu aj bez určenia ceny diela, môže byť výslovný alebo konkludentný. Podstatné však je, aby takýto prejav bol v zmluve obsiahnutý, len v takom prípade sa na určenie ceny diela aplikuje § 546 ods. 1 OBZ, podľa ktorého má zhotoviteľ nárok na cenu, ktorá sa obvykle platí za porovnateľné dielo v čase uzavretia zmluvy za obdobných obchodných podmienok. Zo skutkového stavu veci zisteného súdom prvej inštancie však nevyplýva záver, že pri uzatváraní ústnej zmluvy o dielo zmluvné strany prejavili vôľu uzavrieť túto zmluvu aj bez dojednania ceny. K uvedenému nemožno dospieť ani použitím výkladového pravidla podľa § 266 OBZ. Žalovaný v priebehu konania pred súdom prvej inštancie v rámci svojej procesnej obrany argumentoval tým, že cena ako aj rozsah diela (opravy) mala byť záväzne dojednaná až po prvotnej „obhliadke“ vysokozdvížného vozíka ešte pred vykonaním opravy. Z vyjadrení žalovaného je zrejmé, že nebolo v jeho záujme uzavrieť zmluvu bez dohody o cene za plánovanú opravu vozíka. Po zadaní objednávky a odovzdaní vozíka do opravy postupca žalovaného už nekontaktoval a opravu nad rámec požiadaviek žalovaného vykonal napriek tomu, že sa so žalovaným záväzne nedohodli na rozsahu opravy a cene plnenia. Nemožno prisvedčiť žalobcovi tvrdeniu, že medzi zmluvnými stranami došlo po vzájomnej dohode k vymedzeniu predmetu plnenia a ceny plnenia, nakoľko z predložených dôkazov a vykonaného dokazovania tento záver nie je možné vyvodiť. Odvolací súd na tomto mieste konštatuje, že pokiaľ sa

zmluvné strany nedohodli na cene za vykonanie diela a predmete plnenia ako podstatných náležitostiach zmluvy o dielo žiadnym zo spôsobov uvedených v základnom ustanovení tejto zmluvy, zmluva nebola platne uzatvorená a žalovanému ako strane, ktorá si opravu veci pôvodne objednala, nevzniká povinnosť zaplatiť tzv. obvyklú cenu diela určenú podľa § 546 ods. 1 OBZ.

45. Žalobca v odvolaní argumentoval aj tým, že pri zadaní objednávky žalovaný uviedol, že nežiada písomnú ponuku, čo znamená, že žalovaný od postupcu nepožadoval písomnú cenovú ponuku postupcu a súhlasil s vykonaním opravy podľa bežného cenníka. K uvedenému odvolací súd podotýka, že aj v prípade, ak by v konaní žalobca preukázal dohodu zmluvných strán o cene diela podľa cenníka opráv postupcu, žalobca by musel takýto cenník do konania doložiť. Súdu nie sú známe bežné ceny opráv vysokozdvížných vozíkov, a rovnako súd nemôže ani stanoviť cenu za vykonané práce, ktorých rozsah je navyše sporný, namiesto postupcu (zhotoviteľa diela). Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že stanovenie ceny diela (len za predpokladu, že zmluvné strany by preukázateľne prejavili vôľu uzavrieť zmluvu aj bez dojednanja ceny) podľa § 546 ods. 1 OBZ vyžaduje vykonanie znaleckého dokazovania. Žalobca za účelom výpočtu ceny diela nenavrhol vykonanie dôkazu znaleckým posudkom a nepredložil ani súkromný znalecký posudok, resp. odborné stanovisko o cene diela. Odvolací súd podotýka, že vyžiadanie odborného vyjadrenia od odborne spôsobilej osoby, ako aj nariadenia znaleckého dokazovania a poverenie znalca je v zásade možné len na návrh strany sporu, ktorému súd vyhovie, ak je v konaní potrebné posúdiť skutočnosti, na ktoré treba vedecké poznatky alebo odborné znalosti.

46. Odvolací súd nezhliadol ako pravdivé ani tvrdenie žalobcu ohľadne dohody zmluvných strán o prenájme a cene nájmu za poskytnutie náhradného vozíka, ktorý mal žalovaný bezplatne užívať počas opravy pokazeného vysokozdvížného vozíka. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že postupca poskytol žalovanému náhradný vysokozdvížný vozík na užívanie počas opravy pôvodného vysokozdvížného vozíka, ale skutočnosť, že k zapožičaniu vozíka malo dôjsť na základe dohody o prenájme veci za odplatu. Uvedené nevyplýva z protichodných výpovedí svedkov a ani z jediného listinného dôkazu - dodacieho listu žalovaného (č. I. 8), kde sa žalovaný žiadnym spôsobom nezmieňuje o požiadavke dojednanja náhrady na čas opravy.

47. Dôkazné bremeno pri preukázaní uzatvorenia predmetnej zmluvy o dielo medzi postupcom a žalovaným nesie v danom prípade žalobca a je iba jeho povinnosťou preukázať rozhodujúce skutočnosti súvisiace s uzatvorenou zmluvou. Žalobca bol preto v konaní povinný preukázať, na akej oprave (predmete opravy) a na akej cene za opravu sa postupca so žalovaným dohodli. Žalovaný nebol zaťažený bremenom tvrdenia a dôkazným bremenom o týchto skutočnostiach a nebolo ani jeho povinnosťou preukazovať rozšírenie pôvodne požadovanej opravy o generálnu opravu motora vysokozdvížného vozíka, ktorú v konečnom dôsledku postupca vykonal a vyúčtoval. Žalovaný v rámci procesnej obrany a popretí skutkových tvrdení protistrany tvrdil a preukázal, že od postupcu požadoval vykonanie opravy v rámci záručnej doby (podľa jeho posúdenia) iba v rozsahu uvedenom v dodacom liste č. 1/6/20. Podstatným v predmetnom konaní však bolo, aby žalobca súdu preukázal, že sa zmluvné strany dohodli na oprave vozíka v rozsahu uvedenom vo vyúčtovaní zákazky (č. I. 9-10) ešte pred uzavretím tejto zmluvy a aj na tom, za koľko túto opravu postupca urobí, a že žalovaný súhlasí s ním navrhnutou cenou opravy. Uvedené platí aj vo vzťahu k údajnému zapožičaniu náhradného vysokozdvížného vozíka na základe predchádzajúcej odplatnej dohody o nájme. Súd prvej inštancie preto na základe vykonaných dôkazov dospel k správne právnemu posúdeniu veci, a to síce, že postupca a žalovaný sa nedohodli jasne a určito na rozsahu a cene opravy (neuzavreli platnú zmluvu o dielo) a poskytnutí náhrady za odplatu, z čoho potom vyplýva, že žalobca v konaní neunesol povinnosť tvrdenia a nepreukázal skutočnosti podstatné pre vyslovenie záveru o dôvodnosti jeho žaloby.

48. Rovnako správny je podľa odvolacieho súdu aj záver súdu prvej inštancie o tom, že žalobcom uplatnenú pohľadávku by bolo možné posúdiť ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia len za predpokladu, že by žalobca pred súdom relevantným spôsobom osvedčil jeho výšku. Podľa ustanovenia § 451 ods. 2 OZ, ktoré je použiteľné aj v obchodnoprávných záväzkových vzťahoch s poukazom na ustanovenie § 1 ods. 2 OBZ, sa bezdôvodným obohatením rozumie plnenie bez právneho dôvodu alebo z neplatného právneho úkonu alebo z dôvodu, ktorý odpadol. Ten, kto sa na úkor iného obohatil (neoprávnene získal majetkový prospech), musí vydať všetko, čo nadobudol bezdôvodným obohatením. V prípade, že takáto reštitúcia nie je dobre možná, musí osoba, ktorá neoprávnený majetkový prospech získala, poskytnúť peňažnú náhradu, ktorá predstavuje ekonomickú protihodnotu toho, čo nemožno vrátiť in natura.

49. Žalobca v preskúmvanej veci podľa všetkého videl bezdôvodné obohatenie žalovaného v tom, že získal hodnotu postupcom vykonaných opravných prác na pokazenom vozíku, ktorý bez opravy nebol použitia schopný, ako aj v tom, že žalovaný využíval úžitkovú hodnotu zapožičaného náhradného

vysokozdvížného vozíka v čase opravy. Žalobca v tejto časti odvolania argumentoval tým, že faktúra postupcu je bežnou cenníkovou cenou a cena v nej uvedená preukazuje výšku bezdôvodného obohatenia nielen vo vzťahu k cene opravy vysokozdvížného vozíka, ale aj k cene užívania náhradného vysokozdvížného vozíka, ktorý mal postupca žalovanému zapožičať na čas opravy. Žalobca však v priebehu prvostupňového a ani odvolacieho konania cenník postupcu nedoložil a nepreukázal tak ani čiastočne splnenie podmienok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Odvolací súd zdôrazňuje, že sporové konanie sa spravuje princípom formálnej pravdy, a nie je preto úlohou súdu vyhľadávať a vykonávať dôkazy namiesto a v prospech strany sporu. To znamená, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré navrhli sporové strany a podľa toho, čo vyšlo v konaní najavo a nie je povinný zisťovať skutočný stav veci.

50. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje aj na to, že záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne len za splnenia určitých (zákonných) predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane určitej osoby (obohateného), protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje inú určitú osobu postihnutého) a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmom inej určitej osoby. Napokon, že nejde o prípad, kedy Občiansky zákonník napriek majetkovému prospechu bezdôvodné obohatenie výslovne vylučuje. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané (uznesenie Najvyššieho súdu SR 2Cdo/92/2010 zo dňa 19.01.2012).

51. Žalobca v odvolaní vyslovil pochybnosti o dôveryhodnosti výpovede svedka, zamestnanca žalovaného, Š. U.. Mal za to, že medzi konateľom žalovaného a jeho zamestnancom došlo k dohode o tom, ako má zamestnanec v prospech žalovaného vypovedať. Odvolací súd sa ani s touto námietkou žalobcu nestotožnil, nakoľko tento záver z vykonaného dokazovania bez ďalšieho nemožno vyvodiť.

52. S poukazom na § 191 ods. 1 CSP vo všeobecnosti platí, že dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Zásada voľného hodnotenia dôkazov znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o pravdivosti či nepravdivosti tvrdených skutočností vzhľadom na poznatky získané z vykonaných dôkazov, je vecou vnútorného sudcovho presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Podstatou zistenia skutkového stavu veci je úsudok sudcu o tom, ktoré z rozhodných a sporných skutočností sú pravdivé, t. j. ktoré z nich bude považovať za preukázané poznatkami získanými vykonaním jednotlivých dôkazov. Zákon nepredpisuje a ani dobre nemôže predpisovať pravidlá, z ktorých by malo vychádzať hodnotenie jednotlivých dôkazov, ako i hodnotenie ich vzájomnej súvislosti, pretože hodnotenie dôkazov je zložitý myšlienkový proces, ktorého podstatou sú jednak čiastkové, ako i komplexné závery sudcu o vierohodnosti poznatkov získaných vykonaním dôkazov, a ktoré sú potom podkladom pre záver o tom, ktoré skutočnosti účastníkmi tvrdené má súd za preukázané, a ktoré tak tvoria zistený skutkový stav. Základom hodnotiaceho postupu sudcu by okrem ľudských a odborných skúseností mali byť pravidlá logického myslenia, ktoré tradičná logika formuluje do základných logických zásad. Vierohodnosť určitého poznatku získaného vykonaním konkrétneho dôkazu, a teda aj jeho význam z hľadiska dôkazu pravdivosti či nepravdivosti skutkových tvrdení súd hodnotí jednak izolovane, jednak v porovnaní s poznatkami získanými vykonaním všetkých zostávajúcich dôkazov. V prvom prípade ide o posúdenie vierohodnosti poznatku z hľadiska druhu dôkazného prostriedku a spôsobu, akým sa podľa zákona dôkaz vykonáva. Tak napr. pri svedeckej výpovedi sudca hodnotí najprv všeobecne vierohodnosť výpovede s prihliadnutím na to, aký má svedok vzťah k účastníkom a k prejednáwanej veci a aká je jeho rozumová a duševná úroveň, a ďalej vzhľadom na okolnosti, ktoré sprevádzali jeho vnímanie určitých skutočností, vzhľadom na spôsob reprodukcie týchto skutočností, na chovanie pri výpovedi a pod. Poznatky, ktoré získa týmto hodnotením obsahu svedeckej výpovede, potom sudca porovná s poznatkami, ktoré získal na základe hodnotenia ostatných dôkazov, a uváži, do akej miery sú tieto poznatky súladné či protichodné, vzájomne sa dopĺňujúce a pod. Výsledkom celkového hodnotenia dôkazných prostriedkov je záver o pravdivosti tvrdených skutočností (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 MCdo 1/2010).

53. Záverom v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom konaní, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 59/05).

54. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

55. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca v podanom odvolaní relevantným spôsobom nespochybnil ani nevyvrátil podstatné závery súdu prvej inštancie premietnuté do výroku napadnutého rozsudku, odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené dôvody napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

56. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

57. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

58. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, náhradu trov nepriznal, a to z dôvodu, že mu v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

59. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných v § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/ a e/ CSP).